

วันนี้ขอนำ คาทาชีวิต โดยท่าน ว.วชิรเมธี หัวข้อ "การศึกษาอาจจบลงในมหาวิทยาลัย แต่การเรียนรู้จะต้องดำเนินต่อไปตลอดชีวิต" มาเป็นประเด็น

เวลาที่นักศึกษาเรียนจบ เรามักเรียกว่า "สำเร็จการศึกษา" หมายความว่า สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่ทางสถาบันการศึกษาวางเอาไว้เท่านั้น คนที่สำเร็จการศึกษาอย่างที่เราว่ามานี้ไม่ใช่ผู้ที่รอบรู้ไปเสียทุกเรื่อง เขารู้เพียงบางเรื่องเท่านั้นเอง ยังมีเรื่องที่น่ารู้อีกมากมายที่พวกเขาควรรู้หรือที่ยังไม่รู้ ดังนั้น คนที่สำเร็จการศึกษาจึงไม่ควรลำพองใจว่า ตนเป็นผู้รู้แล้ว หรือตนเป็นกูรูชั้นยอดของวงการแล้ว โลกของเรานั้นกว้างใหญ่ไพศาลนัก ภูมิรู้ภูมิปัญญาของโลกก็มีมากมายหลายสาขานับอเนกอนันต์ ทั้งยังมีภูมิปัญญาใหม่ๆ ผุดพวยเพิ่มขึ้นมาทุกทิวาราตรี ใครขึ้นลำพองว่าตนรู้แจ้งเจนจบ ก็นับว่ากำลังลำพองทุกทีที่คิดเช่นนั้น วิธีการที่ดีที่สุดที่จะอยู่ในโลกนี้อย่างมีความสุขและความก้าวหน้าก็คือ การเตือนตัวเองอยู่เสมอว่า เรายังรู้ไม่พอ เรายังไม่เก่งจริง เรายังไม่ใช่นักปราชญ์ราชบัณฑิตสูงสุด เราเป็นแค่เพียงนักเรียนตัวน้อยๆของมหาวิทยาลัยชีวิตเท่านั้น คนที่มีทัศนคติอย่างนี้ เขาจะเบิกบานกับการเรียนรู้ไปตลอดชีวิต และยิ่งเรียนรู้ ก็จะมีปัญญาสว่างไสวกลายเป็นปัญญาชนที่แท้จริงขึ้นมาในวันหนึ่งข้างหน้า

ที่ยกหัวข้อนี้มาเผยแพร่ในวันนี้ เนื่องจากต้องการนำบทความนี้มาสนับสนุนสิ่งที่ผมพูดอยู่เสมอว่าอย่าคิดว่าเด็กไทยหรือคนไทยสมัยนี้ไม่มีคุณภาพ จบปริญญาออกมามากมาย แต่ไม่มีคุณภาพ และมักไปโทษผู้บริหารการศึกษา เสียเวลาพูดและถกกันมากมายหลายเวทีจะแก้ไขระบบการศึกษา ความรู้ในห้องเรียนมีเพียง 20 % ของความรู้ทั้งหมดที่คนเราเรียนรู้ แต่เราไปหมกมุ่นกับความพยายามจัดการกับการศึกษาในระบบที่ให้ความรู้คนได้มากที่สุด 20 % และใช้วิธีประเมินคุณค่าหรือคุณภาพของคนจากความรู้แค่ 20% ส่วนความรู้อีก 80% ของคนไม่ได้ถูกนำมาใช้ในการประเมินคุณภาพและคุณค่าของคน

ผมยังมีความเชื่อว่าคนทุกคนมีศักยภาพ และมีความสามารถ เพียงแต่เขาขาดโอกาสในการที่จะทำให้เขาค้นพบศักยภาพของตัวเอง หรือบางคนสามารถค้นพบตัวเอง รู้ศักยภาพของตัวเอง แต่ขาดโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของเขา ความล้มเหลวจึงอยู่ที่ระบบการประเมิน เครื่องมือและวิธีวัดคุณภาพคน และคุณค่าของคน ไม่ใช่ว่าคนไทยด้อยกว่าคนชาติอื่น

นี่คือสิ่งที่มูลนิธิศูนย์บูรณาการพัฒนามนุษย์กำลังดำเนินการอยู่ เราจัดตั้งมูลนิธิศูนย์บูรณาการพัฒนามนุษย์ ขึ้นมาเพื่อให้เป็นมูลนิธิของคนไทยทุกคน ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม สามารถเป็นเจ้าของมูลนิธิ มูลนิธิเป็นเวทีของคนไทย เพื่อใช้เวทีนี้ในการเรียนรู้ มาเรียนรู้ร่วมกัน มาร่วมกันเป็นผู้ให้และผู้รับ มาร่วมทำกิจกรรมเพื่อต่อยอดสร้างความรู้ ปัญญา ความมั่นคง อย่างยั่งยืนให้กับตัวเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

3 กุมภาพันธ์ 2558